

Nr 657.

Av fru **Sjöstrand m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 230, med förslag till lag om ändrad lydelse av 8 § bidragsförskottslagen den 11 juni 1943 (nr 382).

I Kungl. Maj:ts proposition nr 230 föreslås, att maximibeloppet för bidragsförskott från och med den 1 juli 1952 höjes från 250 till 324 kronor för barn och år. Propositionen bygger på en av socialstyrelsen företagen utredning. I fråga om maximibeloppets storlek har Kungl. Maj:t emellertid avvikit från socialstyrelsens förslag. Socialstyrelsen har föreslagit, att maximibeloppet höjes till 420 kronor.

Som motivering för sitt ställningstagande i fråga om maximibeloppet har departementschefen anfört, att hänsyn måste tagas till storleken av den kategori av de s. k. särskilda barnbidragen, som utgår till barn, vilkas fäder avlidit, eller barn av okända fäder, d. v. s. barn som ur här ifrågavarande synpunkter är likställda med dem, till vilka bidragsförskott utgår. De särskilda barnbidragen har nyligen — i avvaktan på änkepensioneringskommitténs utredning — undergått en provisorisk höjning. Departementschefen har ansett det sannolikt, att det resultat, vartill änkepensioneringskommittén kan komma i fråga om barnbidragens storlek, kommer att medföra att också frågan om bidragsförskottens maximibelopp måste tagas under omprövning. Med hänsyn härtill har departementschefen ansett sig nu icke böra förorda större höjning av sistnämnda belopp än som motsvarar tilläggen till barnbidragen, d. v. s. 70 kronor.

Socialstyrelsen, som inte ansett en dylik överensstämmelse mellan beloppen vara oundgängligen nödvändig, har vid sina överväganden angående bidragsförskottets maximistorlek utgått från andra och enligt vår mening mera realistiska utgångspunkter än de av departementschefen anlagda. Socialstyrelsen har framhållit, att lagstiftningen om bidragsförskott kan sägas organiskt ansluta sig till de civilrättsliga stadgandena om föräldrars underhållsskyldighet mot barn. Då fadern inte kan eller vill betala det i laga ordning fastställda underhållsbidraget, ställer sig samhället som ekonomisk garant för att barnet erhåller detta bidrag. Med hänsyn härtill bör de förskotterade beloppen till viss storlek *så nära som möjligt* ansluta sig till de underhållsbidrag, som normalt fastställs för den grupp av barn, till vilka bidragsförskott huvudsakligen utgår. Ett betydande antal underhållsbidrag kommer enligt socialstyrelsens uppfattning att utgå med 35 à 40 kronor per månad. Socialstyrelsen har därför föreslagit, att bidragsförskottets maximibelopp fastställs till 35 kronor per månad eller 420 kronor per år.

Departementschefen har enligt vår mening tagit alltför stor hänsyn till den synpunkten, att de särskilda barnbidragens och bidragsförskottets maximibelopp bör vara av samma storlek. Såsom socialstyrelsen framhållit är denna överensstämmelse endast formell. De båda förmånerna är så olika konstruerade — den ena exempelvis inkomstprövat, den andra icke — att någon matematisk rättvisa mellan de två grupperna av bidragsmottagare icke nås genom lika maximibelopp. Då vidare de skäl, som socialstyrelsen i övrigt anfört i frågan om beräkning av bidragsförskottets maximibelopp, synes oss bärande, förordar vi den höjning av maximibeloppen som socialstyrelsen föreslagit.

Vi föreslår således,

att riksdagen med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition nr 230 måtte fastställa maximibeloppet för bidragsförskott till 420 kronor för barn och år.

Stockholm den 29 april 1952.

Helga Sjöstrand.

Paul Bergstrand.

Edith Liljedahl.
